

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 8. Ambianensis Episcopi sollicitudo ad reparandum scandalum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

Sæc. XVII.
A. C. 1644.

§. VIII.

*Ambianensis Episcopi sollicitudo ad
reparandum scandalum.*

*Novvell.
Recueil des
affair. du
Clergé de
France t. 2.*

Postquam Episcopus Ambianum redierat, plures variæ conditionis Viri illum accefferant, deferentes, quod Societatis Patres populum, suosque Scholares, ne Labadæi & Davillonii concionibus interessent, gravibus verbis dehortati, illos etiam, quos frequentius interfuisse noverant, durius habuissent: eapropter Episcopus die vigesima septima Februarii, ut moderate, ac sine strepitu querelis satisfaceret, Regios quatuor Urbis Ministros clam ad suum Palatium convocabat, ac P. Feucquerium Collegii Rectorem unacum Patre le Juge Concionatore adesse jusserat. Comparuit Pater Rector, ac loco Patris le Juge comitem habuit Patrem Leuverinum, qui Patris Concionatoris partes ageret. Hujus absentiam dissimulans Episcopus, utrique exposuit, quod plurimum testimonio compertum haberet, Patrem le Juge non sine magna populi offensione Episcopales Prædicatores tanquam Calvinistas & Lutheranos palam traduxisset, nunc ergo ingenue edicerent, an quispiam ex illis, qui ab Episcopo ad Præ-

Prædicandum Dei Verbum designati Sæc. XVII.
 essent, hæreticas propositiones divul- A. C. 1644.
 garint, aut ipsi quosdam pro hæreti-
 cis & Apostatis haberent? Ad hoc
 ambo negando responderunt: Ergo,
 reposuit Episcopus, vestri scholarum
 Magistri non sine injuria suis scholari-
 bus inhibuerunt, ne horum Conciona-
 torum sermonibus interessent, eosque
 tanquam hæreticos & Apostatas diffam-
 arunt: denuo ad hæc respondit P.
 Rector, quod Collegii Concionator nun-
 quam illis hanc labem inurere intende-
 rit. Hac excusatione contentus Præ-
 sul, Patri Rectori proposuit, ad red-
 dendam fluctuantis populi tranquillita-
 tem consultum fore, ut proxima Do-
 minica Pater le Juge, præsentem Epi-
 scopo, in sua Ecclesia e pulpito, omni,
 qua posset, verborum cautela ac leni-
 tate, quin ullo pacto quicquam in So-
 cietatis præjudicium proferat, men-
 tem suam declararet, illosque, qui si-
 nistra interpretatione ejus sermones ex-
 cepissent, dedoceret: si vero hic Con-
 cionator tunc id facere recusaret, ei-
 dem viginti quatuor horarum inducias
 adhucdum Episcopus concederet, qui-
 bus evolutis hic secundum juris rigorem
 procedere teneretur. His perceptis am-
 bo Jesuitæ recesserunt: altera autem
 die P. Rector reversus, Episcopo decla-
 rat, B

Hist. Eccles. Tom. LXI.

rabat,

sæc. XVII. A. C. 1644. rabat, quod, si petito annuisset, a suo Patre Provinciali vehementer objurgatus fuisset, cumque ejus Concionator non erraverit, nec etiam talem erroris revocationem facere obstrictus esset, quia ejusmodi publica declaratio Societatis famæ derogaret, ipse autem Concionator ultro declararet, quod neminem designare vel offendere intenderit, imo se nullam æternæ vitæ partem habiturum, jurato professus sit, si quempiam ex Concionatoribus ab Episcopo constitutis pro hæretico vel Apostata habuisset. Igitur Episcopus de novo Rectori proposuit, quod paterno affectu rem componere intentus, auctoritatis suæ severitatem nonnisi invitatus exercere compelleretur, proin cum de fraternis conscientiarum anxietates sedandi mediis consulturus, jam bina vice Patres vocasset, etsi se innoxios crederent, ex charitate tamen proximi ad tollendam offensionem, ad quam juxta accusantium testimonia saltem ansam dederunt, concurrere deberent, si vero se injuste læsos probaturi essent, plene eis satisfieri scirent. Verum P. Rector rursus publicam declarationem, utpote Societati injuriam deprecatus fatebatur, quod suis Scholaribus Labadæi sermonibus interesse vetaverit, eoquod hic juventutem instituendi methodum

thodum carpisset: His auditis interrogavit Episcopus, an id probare posset, & sibi satisfieri peteret: Rector autem, se satisfactione haud indigere reponens, discessit: cum ergo Episcopus ab eo nil impetrare posset, coram præfatis testibus hucusque relata a publico Tabelario ad acta referri iussit.

Sæc. XVII.
A. C. 1644.

§. IX.

Novi motus contra Labadæum & Davillonium suscitati.

Haud ignorabant Molinistarum Fautores, Patrem le Juge objecto duntaxat Societatis honore ab Ecclesiasticis censuris haud satis præmuniri, hinc nulli labori, nullisque artificiis pepercerunt, ut Labadæi & Davillonii fidem populo plusquam suspectam, Concionatoris vero sui causam publico Apostolici Zeli encomio dignam redderent. Hunc in finem in vulgus spargebant, quod Labadæus & Davillonius in variis Ambianensis Diæceseos Ecclesiis sequentes quatuordecim propositiones e suggestu ad populum enuntiaffent:

*Proces.
Verb. sur
le desaveu
des 14. propositions.*

I. Attritio facit hominem magis peccatorem, si pœnitentia non est conjuncta cum vera contritione.

II. Omnis actio in peccato mortali facta, etiam actus fidei, est peccatum.

B 2

III.